

den Erklæring, at der ikke kunde være Tale om at anbefale det hengang til Vedtagelse, idet man dog billigede, at der kunde være Noget i det Dnske at faae Sagen nærmere undersøgt og den høitærede Ministers Opmærksomhed henvendt paa den. Saaledes blev den høitærede Ministers Hjælp til at faae Sagen ordnet anden Gang paakaldt. Forhandlingerne herom findes i Folkethingstidenden for 1876—77 Sp. 1435—58 og da det staar i uomtvistelig nær Berøring med Sagen og upaatalt vil klare Stillingen for de ærede Medlemmer, skal jeg med den ærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse enkelte Punkter. Først Sp. 1436 gjør den ærede Ordfører for Finantsudvalget, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) den Bemærkning, at „man er enig om, at Spørgsmaalet burde have Krav paa at blive taget under fornyet Overveielse af den høitærede Justitsminister, om der ikke i det Hele taget skulde være Grund til at gaa den Vej, som de ærede Forslagsstillere have tilraadet Folkethinget at følge.“ Sp. 1441 skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at der findes den af mig tidligere antydede Klage fra 300 Beboere, hvoriblandt var, som sagt, Lærere, Præster, Sogneraadsmlemmer for 4 Sogne m. Fl., angivet i sit væsentligste Indhold og gaa efter min Formening utvivlsomt ud paa i de indstændigste Udtryk at anmode om en kriminel Undersøgelse. Den høitærede Minister sagde angaaende dette Punkt senere under Forhandlingerne, at han ikke kunde se, at der var paaanket Andet, end hvad der forelaa i Sagens Akter, saaledes som de havde foreligget Høiesteret; men det har aldrig været Beboernes Mening at henholde sig til disse Akter, som de aldrig have kjendt. Det er deres hele Betragtning af Sagen. At de ikke have ansøgt specielle Fakta ligger vel i Sagens Natur, men at det har været deres inderlige Dnske at faae en kriminel Undersøgelse i Gang, tror jeg, ikke kan være tvivlsomt, naar man læser Sp. 1441. Sp. 1448 nederst findes den høitærede Ministers Bemærkning om det Foregaaende. Sp. 1451 findes den høitærede Ministers Bemærkning om, hvilke Dplysninger han ønskede for at tage fat i denne Sag. Sp. 1453—54 staar den Bemærkning af Orsted, jeg tillod mig at henvise til. Sp. 1456 tager Forslagsstillerne efter den foregaaende Diskussion Forslaget tilbage; men det bliver optaget af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som Udvalgets Ordfører, for paany at opfordre Ministeren til at tage sig af Sagen; han siger: „Seg forstod den ærede Justitsminister saaledes, at han, idet han erklærede sig enig med Finantsudvalget, ogsaa var enig i at modtage den Opfordring og Henstilling til ham angaaende denne Sag, at ville tage under Overveielse, hvorvidt om ikke et Retskrav, som vi ikke her indlade os paa at tale om, saa dog et

Billighedshensyn, maatte tale for at gaa i en lignende Retning som den, de ærede Forslagsstillere ere gaade“, og længere nebe siger han: „Seg vil haabe, at den ærede Justitsminister vil udtale sin Tilslutning til den Bemærkning af mig, at han er villig til at modtage denne henstillende Opfordring“. Dertil slutter Ministeren sig. Sp. 1457 og 1458 slutter den daværende og ogsaa nuværende Ordfører for Finantsudvalget Forhandlingerne med at bemærke: „Nu afhænger det af, hvorvidt de ærede Forslagsstillere tilfredsstille den meget ærede Justitsminister med de Dplysninger, som skulle ledsage det Andragende, de maa indgive til ham, og for det Tilfælde, at der ikke skulde være Noget at gjøre, antager jeg, at der er en anden Vej at gaa, som vil være rigtigere, idet jeg antager efter denne Forhandling her, at Forslagsstillerne kunne henvende sig til Folkethinget med Sagen og derpaa paa formel Maade henvise den til den ærede Justitsminister“. Disse Dplysninger, som den ærede Minister forlangte for at indlade sig paa at undersøge Sagen, ere af mig tilstillede den ærede Minister i Januar 1877, altsaa for 2 Mar, 4 Maanedre og adskillige Uger siden, og Ministeren har aldrig til mig sagt, at han fra min Side forlangte yderligere Dplysninger. Seg vil blot kortelig, for at det ærede Thing kan vide det, nævne, hvilke Dokumenter det var, jeg tilstillede Justitsministeren efter hans Forlangende. Det var følgende: Skiftet efter vedkommende Embedsmand, Afdomsdokumentet angaaende Sagen, det Skifte, hvis Fortolkning var omtvistet, Udskriften af Matrikulet, Korrespondancen med Herredskontoret angaaende Burderingsmændenes Ud nævnelse og Gaardens Lagation, Dplysninger fra vedkommende Betjent om, hvilken Værdi lignende Eiendomme vare solgte til i de senere Aaringer, samt endelig Lagationsforretningen angaaende vedkommende Eiendom. Det var, hvad jeg antog, og hvad jeg endnu antager, at den høitærede Minister kunde vente, at jeg kunde staffe tilstede. Hermed skal jeg foreløbig slutte, idet jeg tillader mig at henvise til den Forespørgsel, som jeg oplæste i Begyndelsen, da jeg tog Ordet.

Justitsministeren (Mellermann): Paa den Forespørgsel, som den ærede Folkethingssmand har stillet til mig, maa jeg give det Svar, at jeg ved en fornyet Overveielse af Sagen ikke har kunnet finde noget Fundament, hvorpaa jeg som Justitsminister — og jeg skal tilføie, at jeg tror heller ikke, at nogenjomhelst anden Justitsminister kunde handle anderledes — har kunnet bygge et Forslag om Erstatning til de Paagældende. Det, som der hengang var Tale om, var jo nemlig ikke om selve Eiendommens Tilbagegivelse eller deslige, men det var om Erstatning til Vedkommende. Et saadant Fundament har jeg ikke kunnet finde, idet jeg jo nemlig ikke har kunnet